

trahent in manus gentium. Quod cum
audissemus rogabam nos: et qui lo-
ci illius erant: ne ascenderet iherosoli-
mam. Tunc respondit paulus et dixit.
Quid facitis stantes et affligentes cor
meum? Ego autem non solum alligari:
sed et mori in iherusalē paratus sum
propter nomen dñi ihesu. Et cum ei sua-
dere non possemus: quiescimus dicentes.
Domini voluntas fiat. Post dies au-
tem istos parati ascendebamus in ihe-
rusalē. Venerunt autem quidam ex discipulis
a cesarea nobiscum: adducētes secum
apud quē inspiraremur iasonē quē-
dam cyprum antiquū discipulum. Et
cum venissemus iherosolimā: libenter re-
perunt nos fratres. Sequenti autem die
introibat paulus nobiscum ad iacobum:
omnesque collecti sunt seniores. Quos
cum salutasset: narrabat per singula quę
deus fecisset in gentibus per ministrum
illius. At illi cum audissent magnifica-
bant deū: dicebantque ei. Vides frater
quot milia sint iudeis qui crediderūt:
et omnes emulatores sunt legis. Audi-
erunt autem de te: quia discessionē doceas
a moysē totū qui per gentes sunt iudeorū:
dicens non debere eos circumcidere filios
suos: neque secundum consuetudinē ingredi.
Quid ergo est? Vbiq; oportet conuēire
multitudinē. Audiant enim te supponentes.
Hoc ergo fac quod tibi dicimus. Sunt
nobis viri quatuor vocum habentes
super se. Hijs assumptis sanctifica te cum
illis: et impende illis ut radant capi-
ta: et scient omnes: quia quę de te audi-
erunt falsa sunt: sed ambulās et ipse cu-
rodies legē. De hijs autem qui crediderūt
ex gentibus nos scripsimus iudicātes:
ut abstineant se ab idolis immolato-
re sanguine et suffocato et fornicatio-
ne. Tunc paulus assumptis viris postea

die purificatus cum illis intravit in
templū: annūciāns repletionē dñi
purificationis donec offerretur pro
unoquoque: cor oblatio. Cum autem se-
ptem dies consumarent: hi qui de asia
erant iudei cum vidissent eum in templo
concitauerunt omnē populū: et inue-
runt ei manus clamantes. Viri isra-
helite adiuvate. Hic est homo qui adur-
sus populū et legem et locū hūc omnes
ubiq; docens: insuper et gentes indu-
xit in templum: et violavit sanctū lo-
cum istū. Viderant enim trophimū eph-
rum i civitate cum ipso: quem et ma-
uerūt quoniam in templū introduxisset
paulus. Commoratur est civitas tota: et
facta est concursio populi. Et appropin-
quantes paulū traherūt eum extra templū:
et statim clauserunt ianue. Querenti-
bus autem eum occidere: nuntiātum est
tribuno cohortis: quia tota confunditur
iherusalē. Qui statim assumptis mi-
litijs et centurionibus decurrit ad illos:
qui cum vidissent tribunū et milites:
cessaverunt percutere paulū. Tunc accersit
tribunus appropinquavit eū et iussit eū alliga-
ri catenis duabus: et interrogabat quis
esset: et quid fecisset. Alii autem aliud cla-
mabāt in turba. Et cum non posset eum
cognoscere per tumultum: iussit duos eum
in castra. Et cum venisset ad gradus: con-
gigit ut portaret a militibus propter vim
populi. Sequebatur enim multitudo populi cla-
mās: tolle eū. Et cum repisset induit in
castra paulus: dicit tribunus. Si licet mi-
hi loqui aliquid ad te? Qui dixit ei.
Obsecro nobis. Nōne tu es egiptius qui
ante hos dies tumultū ericasti: et edu-
xisti in desertū quatuor milia virorū li-
beriorū? Et dixit ad eū paulus. Ego ty-
rianus sum quidē iudeus a tharso cilicie:
nō ignore civitatis municipis. Rogo

autem te: permittente michi loqui ad po-
pulum. Et cum ille permisisset: paulus
stans in gradibus annuit manu ad
plebem: et magno silentio factō allocu-
tus est lingua hebraea dicens.

Viri fratres et patres: audite quā
ad vos nūc reddo rationē. Cum
audissem autem quia hebraea lingua lo-
quuntur ad illos: magis presterunt si-
lentium. Et dixit. Ego sum vir iudeus
natus tharso cilicie: nutritus autem in
ista civitate secus pedes gamaliel: eru-
ditus iuxta veritatem patris legis: e-
mulator legis sicut et vos omnes estis
hodie: qui hanc vitam psecutus sum usque
ad mortem: alligatus et traditus in cu-
stodias viros ac mulieres: sicut prin-
ceps sacerdotū michi testimonium red-
dit et omnes maiores natū: a quibus
et epulas accipies ad fides damascū per-
gebam ut adducerem inde vindictas in
iherusalē ut punirent. Factū est autem
eunte me et appropinquāte damasco
media die subito de celo circumfulsit
me lux copiosa: et decidens in terram
audivi vocem dicentem michi. Saul
saul: quid me psequeris? Ego autem
 respondi. Quis es dñe? Dixitque ad me.
Ego sum ihesus nazarenus: quē tu pse-
queris. Et qui mecum erant lumen quiddē
viderūt: vocem autem non audierūt ei:
qui loquebatur mecum. Et dixi. Quid fa-
ciā dñe? Dñs autem dixit ad me. Sur-
gens vade damascū: et ibi tibi dicetur
de omnibus quę te oportet facere. Et cum
non viderem per claritatem luminis illius:
ad manū dedūdus a comitibus: veni
damascū. Ananias autem quidam vir
secundum legem testimonium habens ab omni-
bus habitantibus iudeis: veniens ad
me et stans dixit michi. Saul frater
respice. Et ego eadem hora respexi in eū.

At ille dixit. Deus patrum nostrorū pre-
ordinavit te ut cognosceres voluntā-
tem eius: ut videres iustitiam et audires vo-
cem ex ore eius: quia eris testis illius
ad omnes homines: totū quē vidisti et
audisti. Et nunc quid moraris? Resur-
ge et baptisare: et ablue peccata tua in
vocato nomine ipsius. Factū est autem
revertenti michi in iherusalē et oranti in
templo: fieri me in stupore mentis: et vi-
dere illū dicentem michi. Festina et regi
velociter ex iherusalē: quoniam nō recipiet
testimonium tuū de me. Et ego dixi. Do-
mine: ipsi sciunt quia ego eram cōclu-
dens in carcerem: et retens per synagogas
eos qui credebant in te. Et cum fundere
sanguis stephani testis cui ego staba
et stentebam: et custodire vestimenta in-
terficiētium illū. Et dixit ad me. Vade:
quoniam ego in nationes longe mittā te. Au-
diebat autem eū usque ad hoc verbum: et le-
vaverūt vocem suā dicentes. Tolle de
terra huiusmodi. Non enim fas ē eum
vivere. Constitit autem eis et proci-
dētibz vestimenta sua et pulverem in-
stantibus in aere: iussit tribunus in-
duci eū in castra et flagellis cedi et tor-
queri eū: ut sciret propter quā causā sic
clamarent ei. Et cum astrinxisset eum
loris: dixit astanti sibi centurioni pau-
lus. Si hominem romanū et iudicā-
tum licet vobis flagellare? Quis au-
dito centurio accessit ad tribunum: et
nuntiavit ei dicens. Quid agurus es?
Hic enim homo civis romanus est. At-
tēns autem tribunus dixit illi. Dic mi-
hi si tu romanus es. At ille dixit. Etiam.
Et respondit tribunus. Ego misit sum-
ma civitatem hanc consecutus sum. Et
paulus ait. Ego autem et natus sum. Pro-
prieus ergo discessit ab illo qui eum
tormenti erat: Tribunus quoque iunxit